

BEMUTATNI JÉZUS TÖRTÉNETÉT

Szeptember 5., szombat délután

Isten azt szeretné, hogy vidámak és hátaltek legyünk az Ő nevéért. Azt akarja, hogy arcunkról világosság, szívünkben pedig öröm áradjon. Olyan reménységünk van, mely minden világi gyönyör fölött áll, és ez látható kellene legyen rajtunk.

Miért nem teljes az örömünk, hiszen semmiben sem szenvedünk hiányt? Teljes bizonyosságunk van, hogy az Úr Jézus a mi Megmentőnk, és mindenünk megvan őbenne. Ingyen részesülhetünk az Igében rendelkezésünkre bocsátott bőséges eledelből. Csak hinnünk kell szavainak, és higgyük el, hogy Ő kegyelmet és erőt ad, és válaszol a kéréseinkre... Szüntelenül keresnünk kell jelenléte örömét. Nem kell egész nap térden állva imádkoznunk, de állandóan folyamodhatunk kegyelméért, még az utcán járva vagy napi teendőink végzése közben is. Folyton Krisztus felé irányítva tarthatjuk az elménket, és akkor Ő ingyen kegyelmében részesít. – *Our High Calling*, 148. o.

Amikor a munkás az emberek előtt mutatja be az élet szavait, hangja Krisztus hangjának a visszhangja kell, hogy legyen. Váljon nyilvánvalóvá, hogy Istennel jár, Jézussal volt, és tőle tanult, hogy lelkében őrzi az igazságot, és ez az igazság számára élő valóságot jelent. Az igazságot a Lélek ereje által mutatja be. Az emberek megérik az üzenet örömét, és az odaszentelt életű emberek által Isten megszólítja a szívüket.

A munkás akkor ékesszóló, amikor a Lélek által Jézust magasztalja. Őszinteségének és komolyságának köszönheti, hogy szeretik, akikért munkálkodik...

Ha az élet kenyérével táplálkozott, ha ivott az élet kútfejéből, akkor képes táplálni az éhező és szomjazó lelkeket. Tévedései megbocsátást nyertek és feledésbe merültek. Hallgatói nem fognak unatkozni, hanem hálát adnak Istennek a szolgája által küldött üzenetért. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 509–510. o.

A Krisztusban való élet a lelki nyugalom élete. Nem mindig az elragadtatás érzése, de legyen állandóan békés, bizalommal teli. Reményetek nem önmagatokban, hanem a Megváltóban van. Gyengeségeket kiegészíti az Ő ereje, tudatlanságokat az Ő tökéletessége. Azért ne magatokra, hanem Krisztusra tekintsetek! Gondolataitok az Ő szeretetével és jellemének tökéletességével foglalkozzanak! Jézus önmegtagadása, alázatossága, tisztasága, szentsége és leírhatatlan szeretete legyen elmélkedésetek tárgya. Csak ha Őt szeretjük, ha az Ő példáit követjük, és teljesen rábízunk magunkat, akkor alakulhatunk át az Ő képmására. – *Jézushoz vezető út*, 70. o.

Szeptember 6., vasárnap – A bizonyágtételünk alapja Jézus

Krisztus kegyelmének átformáló ereje által a Lélek gyümölcsei mutatkoznak meg azok életében, akik régebben a bűntől halottak voltak. Készségük, szavaik és tetteik mutatják, hogy az isteni természet részeivé váltak. Pál ezt a csodálatos kegyelmet fedezte fel, és ezért fáradozott folyamatosan azon, hogy mások is megismerhessék a megmentő igazságokat. – *The Upward Look*, 309. o.

A bűn elválasztott az isteni lélettől. Lelkünk megbénult. Nem vagyunk képesek szent életet élni, ugyanúgy, mint a magatehetetlen férfi sem tudott járni. Sokan felismerik gyámoltalanságukat, lelki élet után sóvárognak, amely összhangba hozza őket Istennel, és hiába küzdenek, hogy elnyerjék. Ők kétségbeesetten kiáltanak fel: „Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (Rm 7:24) Ezek a csüggedők, küszködők nézzenek fel! A Megváltó a vérén megváltottak fölé hajol, és kifejezhetetlen szelídséggel, szánalommal szól: „Akarsz-e meggyógyulni?” (Jn 5:6) Megparancsolja, hogy egészségesen, békében kelj fel. Ne várj, amíg érzed, hogy meggyógyultál! Higgy szavának, és teljesül! Állj akaratoddal Krisztus oldalára! Szolgálj neki, cselekedj szava szerint, és erőt fogsz kapni! Bármilyen bűnös szokásba, uralkodó szenvedélybe merül is bele az ember hosszú időn át, amely parancsol a testnek és léleknek, Krisztus meg tud és meg is kíván szabadítani attól. Életet ad a lelketeknek, melyek „holtak a ti vétkeitek miatt” (Ef 2:1). Megszabadítja a gyengeség, szerencsétlenség és a bűn láncai által megkötözött foglyot. – *Jézus élete*, 203. o.

Tanuljunk Jézustól. Tudnunk kell, hogy Urunk mit jelent a megváltottai számára. Biztosan tudnunk kell, hogy a belé vetett hit által előjogunk van az isteni természet részesévé válni, így elmenekülnünk a romlottság elől, mely a bűnös kívánság által uralkodik a világon. Akkor megtisztít minket minden bűntől, minden jellemhibától. Egyetlen bűnös jellemtulajdonságot sem leszünk kénytelenek megtartani...

Amint az isteni természetben részesülünk, a rosszra való öröklött és fölvelt hajlamokat az Úr le fogja vágni jellemünkről, s élő hatalommá tesz bennünket a jóra. Mindig az isteni tanítótól tanulva naponta részesülünk természetében, együttműködünk Istennel a Sátán kísértéseinek legyőzésében. Az Úr munkálkodik, és az ember is munkálkodik, hogy egy lehessen Krisztussal, amint Ő is egy az Atyával. Akkor majd Krisztussal együtt ülünk mennyei helyeken. Gondolataink békésen és biztonsággal nyugodnak meg Jézusban. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 943. o.

Az Igében Isten megmutatja, mit tehet meg az emberért. Képére és hasonlatosságára formálja azok jellemét, akik igáját hordozzák. Kegyelme által a mennyei természet részeseivé válnak, így felhatalmazást kapnak arra, hogy legyőzzék a világi kívánságokban rejlő romlást. A menny erőt adott a győzelemhez. Akik hallják az Ő szavát, és engedelmeskednek parancsolatainak, azoknak tökéletes jellemet ad. Aki viszont nem figyel az Úr határozott parancsaira, annak jellemét gyengeségei és hajlamai fogják alakítani. – *44. levél*, 1903.

Szeptember 7., hétfő – A személyes bizonyágtétel átformáló ereje

Az a bizakodó szeretet és önzetlen odaadás, amely János életében és jellemében megnyilvánult, felbecsülhetetlen értékű tanítást nyújt a keresztény egyháznak. Lénye természettől fogva nem volt olyan kedves, mint a későbbi években. Jellemének súlyos fogyatékoságai voltak: gögös, önhitt és becsvágyó, sőt, ha megsértették, haragtartó is volt. Ezért őt és bátyját „a mennydörgés fiainak” nevezték. Ezen kívül a szeretett tanítvány még szeszélyes, bosszúálló és bíráló is volt. Az isteni Tanító azonban e sok hiba mögött is meglátta őszinte, szeretetteljes szí-

vét. Jézus tehát egyrészt megfeddte az önzéséért, megtörte becsvágyát, próbára tette hitét; másrészt azonban kinyilatkoztatta előtte, amire a lelke annyira vágyott: az életszentség szépségét, a szeretet átalakító hatalmát. – *Az apostolok története*, 539. o.

Krisztus tanúinak kell lennünk, és ez akkor fog megvalósulni, ha naponta növekszünk a Krisztus mértékének teljességére. Nagy előjogunk, hogy napról napra és egyre inkább növekedhetünk, hozzá hasonlónak válhatunk. Amikor olyan erőt nyerünk, amivel ékesszólóan fejezhetjük ki a szeretetünket iránta, akkor egyre mélyebb gondolataink támadnak, ítélőképességünk egészségesebb és bizalomraméltóbb lesz, és eközben bizonyágtevésünkben sokkal több élet és biztonság lesz. Ne ápoljuk annyira a földi, emberi nyelvezetet, hogy idegenné váljon számunkra Kánaán nyelve. Tanuljunk Jézus iskolájában. Mindezek mellett sokak lelkét kielégíti a korlátolt tapasztalat is, mivel imáik és bizonyágtevésük a lelki dolgok hiányos ismeretét igazolja. Fény derül kevésbé egészséges ítélőképességükre és arra, hogy több érdek fűzi őket a mulandókhöz, a földiekhez, mint az örök értékekhez. – *Sons and Daughters of God*, 72. o.

Mindazok, akik az evangélium üzenetét befogadják a szívükbe, vágyanak a hirdetésére. Kifejezést kell adniuk Krisztus iránti szeretetüknek, amely a mennyből ered. Azok, akik felöltözték Jézust, elmondják a tapasztalataikat. Elmondják, hogy vezette el lépésről lépésre éhező, szomjazó lelküket a Szentlélek Isten és Jézus Krisztus ismeretére. Elmondják, mit eredményezett igekutatásuk, imádkozásuk, vívódásuk, és elisméltik Krisztus szavait: „Megbocsáttattak néked a te bűneid!” Nem természetes, ha valaki ezeket a dolgokat titokban tartja. Akiket betöltött a Fiú szeretete, nem hallgatják el őket. Az Úrtól kapott szent igazság nagyságához mérten vágnak arra, hogy mások is ugyanabban az áldásban részesüljenek. Miközben megismertetik másokkal Isten ajándékainak gazdag kincsestárát, Jézus egyre többet ad nekik ezekből az ajándékokból. Megtanulnak a kisgyerek őszinteségével engedelmeskedni. Lelkük szentség után sóvárog, és egyre jobban feltáruznak előttük az igazság és kegyelem kincsei, hogy továbbítsák őket a világnak. – *Krisztus példázatai*, 125. o.

Szeptember 8., kedd – Jézus történetéről beszélni

Amikor a férfiak fogcsikorgatva és habzó szájjal rohantak felé, felemelte a kezét, amely csendre intette a hullámokat, és a férfiak nem tudtak közelebb menni hozzá. Csak ott álltak Jézus előtt, őrjöngve és tehetetlenül.

Krisztus hatalommal parancsolta meg a tisztátalan lelkeknek, hogy távozzanak az emberekből. A szerencsétlenek rádöbentek arra, hogy az a Valaki van ott, aki meg tudja szabadítani őket a gyötrő démonoktól. A Megváltó lábához estek, hogy irgalomért könyörögjenek; de amikor szájuk beszédre nyílt, a démonok szavait kiáltották: „Mi közünk teveled, Jézus, Istennek fia? Azért jöttél ide, hogy... meggyötörj minket?” (Mt 8:29)

A gonosz lelkek kénytelenek voltak szabadon bocsátani az áldozataikat, és csodálatos változás történt a megszállottakkal. Elméjük megvilágosodott. Szemük értelmet sugárzott. Arcuk, amely régóta a Sátán hasonlatosságára torzult el, hirtelen szelíd lett, vérrel bemocskolt kezük megpihent, és ajkuk Isten dicsőítésére nyílt. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 95–97. o.

Mi a kereszténység? Isten eszköze a bűnös megtérése érdekében. Jézus számonkéri azt a keresztényt, aki nem engedelmeskedik Istennek, és élete sem bizonyítja a golgotai kereszt befolyását. A megváltottnak Krisztust kell magasztalniuk, hiszen Ő a legszegényteljesebb halált szenvedte el. És aki megérezte kegyelme erejét, annak van miről beszélnie, és folyamatosan munkamódszereket keres, hogy hirdethesse Krisztus evangéliumát. A bölcsesség forrásából hatékonyságot merítő emberek eszközökké, ügynökökké válnak, és általuk átformáló erővel hathat az elmére és a szívre az evangélium. – *Lift Him Up*, 230. o.

Lelkünk megtisztításának és finomításának folyamata közben az a forró óhajunk, hogy biztosítsuk hivatásunkat és kiválasztásunkat, arra fog készíteni, hogy szánakozzunk az ínségben levőkön. Azt a lendületet és körültekintő megfontolást visszük annak szolgálatába, akinek mindezt köszönhetjük, mint valamikor világi ügyeinkbe vitünk. Úgy teszünk majd, mint Krisztus. Minden alkalmat megragadunk, hogy fáradozzunk azokért, akik segítség nélkül belepusztulnának lealjasodottságukba. Segítő kezet nyújtunk az embereknek. Majd énekel, dicsérettel és hálaadással örvendezünk együtt az Istennel és

a mennyei angyalokkal, mikor bűntől beteg embereket látunk felemelkedni, megsegítetten, mikor látjuk a félrevezetettet, az elmebeteget felöltözve és ép ésszel Jézus lábánál ülni és tőle tanulni. Amikor ezt végezzük, elfogadva az Úrtól és visszatérítve neki, amit bizalommal nekünk kölcsönzött, hogy nevének dicsőségére rendelkezünk azzal, akkor áldása fog megnyugodni rajtunk. Akkor a szegény, elcsüggedt, bűnbeteg lelkek megtudják, hogy a parancs követése bőséges jutalmat terem, és a magunk tapasztalatával bizonyítjuk az embereknek, hogy az áldás és a szolgálat édestestvérek. – *Bizonyágtételek*, 6. köt., 304. o.

Szeptember 9., szerda – Meggyőződéssel beszélni

Pál minden keresztény élő példaképe, hiszen ő Isten dicsőségéért élt és halt meg. Szavai napjainkig visszhangzanak: „Nekem az élet Krisztus.” „Isten őrizz, hogy mással dicsekedjem, mint Urunk Jézus Krisztus keresztyével, aki által a világ megfeszítettett számomra, és én a világ számára.” Aki valamikor szentjei személyében Jézust üldözte, most Krisztus keresztyét emeli magasba a világ előtt. Pál szíve az emberekért izzott, és minden erejét a megtérítésüknek szentelte. Sohasem élt lemondóbb, buzgóbb, fáradhatatlanabb munkás nála. Pálnak Krisztus volt az élete; Krisztus cselekedeteit cselekedte. Áldásait, mint mások áldására fordítható megannyi előnyt értékelte. – *A Te Igéd igazság*, 6. köt., 1112. o.

Nincs miért csüggednie annak, aki Jézusnak adja át magát. Mindenható Megváltónk van. Jézusra, hitünk fejedelmére és bevégzőjére tekintve elmondhatjuk: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elválnánk is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe.” (Zsolt 46:2–3) (...)

Jobban kellene bízunk Üdvözítőnkben! Ne forduljunk vissza Libanon forrásaihoz, ne a repedezett kutaknál keressünk hús vizet. Higyünk Istenben! A Jézustól való teljes függőség nemcsak megvalósítható, hanem biztos győzelmet is eredményez. Habár tömegek tolonganak a gonoszság útján, és noha mindaz elbátortalanít, amit magunk körül látunk, mégis teljes bizonyosságunk lehet, mert bízhatunk Fejedelmünkben, hiszen Ő mondja: „Én vagyok az Isten, és nincsen több!” (Ésa 45:22) Végtelen hatalmával képes mindazokat üdvözíteni,

akik hozzá mennek. Nincs más, akiben bízhatnánk, aki a biztonságunkat szavatolhatná. – *In Heavenly Places*, 17. o.

Ha tudatában vagy szükségleteidnek, ne arra pazarold az erődet, hogy zúgolódj miattuk, hanem nézz fel és élj! Jézus a mi egyetlen Üdvözítőnk, és bár emberek milliói fogják visszautasítani kegyelmét, holott gyógyulásra van szükségük, senki sem fog elveszni, aki az Ő érdemeire hagyatkozik... Sátán azt sugallja, hogy védtelen vagy, és elveszel. Igaz, hogy védtelen vagy, mégis magasztald az Urat, és mondd: „Van Megváltóm. Benne bízom, és Ő sosem engedi meg, hogy vereséget szenvedjek. A neve által győzhetek. Ő az én igazságom és örömöm.” (...)

Talán úgy érzed, hogy bűnös és nyomorult vagy, de pontosan ezért van szükséged Megváltóra. Ha van bűnöd, amit meg kell vallanod, akkor ne halogasd az időt. Itt a kiváló alkalom rá... Az igazságra éhezők és szomjazók megelégtettek, mert Jézus megígérte. Ő, micsoda értékes Üdvözítőnk van! Karját befogadásra tárja, szeretetteljes és hatalmas szíve pedig kész kiárasztani ránk áldásait. – *That I May Know Him*, 112. o.

Szeptember 10., csütörtök – Amiről érdemes beszélni

Pál felismerte, hogy alkalmasságának, tehetségének alapja nem benne rejlik, hanem a Szentlélek jelenlétében, akinek kegyelmi befolyása a szívét átjárta, és minden gondolatát alárendelte Krisztusnak. Önmagáról beszélt, amikor ezt mondta: „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is láthatóvá legyen a mi testünkben.” (2Kor 4:10) Krisztus mindenkor központja volt az apostol tanításainak. „Élek pedig többé nem én – jegyezte meg –, hanem él bennem a Krisztus.” (Gal 2:20) Az „én” elrejtőzött, a Megváltót ellenben kinyilatkoztatta és felmagasztalta.

Pál kiváló szónok volt. Megtérése előtt gyakran igyekezett hallgatóit meggyőzni magasan szárnyaló szónoklataival. Most azonban mindezt háttérbe szorította. Ahelyett, hogy költői nyelvezettel rajongó ábrándozásba merült volna, amely ugyan hatással van az érzésekre, és erősíti a képzelőerőt, de nem hat ki a mindennapi életre, igyekezete inkább oda irányult, hogy a létfontosságú igazságokat egyszerű szavakkal hallgatósaiba szívébe vesse... A jelen kísértéseivel küzdő lélek pillanatnyi szükségletén csak a kereszténység alapelveinek józan, értelmes és gya-

korlati tanításával, magyarázatával segíthetünk. – *Az apostolok története*, 251–252. o.

A Szentírás kutatásából fakadó műveltség a megváltás tervének tapasztalatból való megismerése. Az ilyen műveltség helyreállítja Isten képését az emberben; erőt és védelmet nyújt a kísértések ellen, és alkalmassá tesz arra, hogy Krisztus munkatársaiként a kegyelem üzenetét vigyük el a világnak; a mennyei család tagjaivá, a szentek örökös-társaivá alakít.

A szent igazságok tanítói azonban csak azt plántálhatják át tanítványaikba, amit tapasztalatból ismernek. A magvető „az ő magvát” (Lk 8:5) vetette. Jézus az igazságot tanította, mert Ő maga volt az igazság. Saját gondolatait, jellemét, tapasztalatait hordozták magukban tanításai. Szolgáinak is, akik az Igét tanítják, meg kell élniük az Igét. Tudniuk kell, mit jelent, hogy Krisztus a bölcsességük, igazságuk, szentségük és váltságuk. Ne hirdessék bizonytalanul Isten Igéjét, hanem Péter apostollal együtt mondják: „Nem mesterkéltem meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövetelét; hanem mint akik szemlélői voltunk az Ő nagyságának.” (2Pt 1:16) Jézus minden szolgája és minden tanító mondja együtt Jánossal, a szeretett tanítvánnyal: „Az élet megjelent, és láttuk, és tanúbizonyságot teszünk róla, és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál volt, és megjelent nekünk.” (1Jn 1:2) – *Krisztus példázatai*, 42–43. o.

Szeptember 11., péntek – További tanulmányozásra

Megszentelt élet, „Isten és embertárs szeretete” című alfejezet, 81. o. *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt., „Krisztus ellenőrzése alatt tart mindent” című fejezet.